

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 4 Direktive Sveta 85/374/EGS z dne 25. julija 1985 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z odgovornostjo za proizvode z napako ⁽¹⁾ na področju odgovornosti farmacevtskih laboratorijev za cepiva, ki jih proizvajajo, nasprotuje načinu dokazovanja, v skladu s katerim lahko sodišče, ki odloča o glavni stvari, pri izvajanju svoje suverene diskrecijske pravice, oceni, da so dejstva, na katera se sklicuje pritožnik, resne, natančne in dosledne domneve, ki dokazujejo napako v cepivu in obstoj vzročne zveze med napako in boleznijo, ne glede na to, da z medicinskimi raziskavami ni bila ugotovljena zveza med cepljenjem in nastankom bolezni?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, je treba ugotoviti, ali člen 4 zgoraj navedene Direktive 85/374 nasprotuje sistemu domnev, da se obstoj vzročne zveze med napako, ki se pripisuje cepivu, in škodo, ki jo je utrpel oškodovanec, vedno šteje za dokazano, če so prisotni nekateri znaki vzročnosti?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4 zgoraj navedene Direktive 85/374 razlagati tako, da je dokaz, ki ga mora predložiti oškodovanec o obstoju vzročne zveze med napako, ki se pripisuje cepivu, in škodo, ki jo je utrpel, mogoče šteti za predloženega le, če je ta zveza znanstveno ugotovljena?

⁽¹⁾ UL L 210, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 257.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 23. novembra 2015 – Litdana UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-624/15)

(2016/C 048/26)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Litdana UAB

Tožena stranka: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali so na podlagi členov 314(a) in 226(11) Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ ter členov 314(d) in 226(14) te direktive dovoljena nacionalna pravila in/ali nacionalna praksa, ki temelji na teh pravilih, s katerimi je davčnemu zavezancu preprečena uporaba maržne ureditve DDV, ker se je pri davčnem nadzoru, ki ga je opravil davčni organ, izkazalo, da so bile na računih z obračunanim DDV za dobavljeno blago navedene nepravilne informacije/podatki o uporabi maržne ureditve DDV in/ali o oprostitvi plačila DDV, davčni zavezanec pa tega ni vedel in ni mogel vedeti?

2. Ali je treba člen 314 Direktive 2006/112 razumeti in razlagati tako, da – čeprav je na računu z obračunanim DDV navedeno, da za blago velja oprostitev plačila DDV (člen 226(11) Direktive 2006/112), in/ali čeprav je prodajalec uporabil maržno ureditev za dobavo blaga (člen 226(14) Direktive 2006/112) – davčni zavezanec pridobi pravico do uporabe maržne ureditve DDV le, če dobavitelj blaga dejansko uporabi maržno ureditev in ustrezno izpolni svoje obveznosti na področju plačila DDV (plača DDV na razliko v ceni v svoji državi)?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Pritožba, ki jo VSM Geneesmiddelen BV vložila 1. decembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 16. septembra 2015 v zadevi T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV/Evropska komisija

(Zadeva C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: VSM Geneesmiddelen BV (zastopnik: U. Grundmann, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi Sklep Splošnega sodišča (osmi senat) v zadevi T-578/14 z dne 16. septembra 2015, ki je bil po telefaksu vročen 21. septembra 2015;
- razveljavi sklep predsednika senata, da se dopisov, predloženih 22. julija 2015 in 24. julija 2015, ne vstavi v spis v zadevi T-578/14, vročen 21. septembra 2015;
- ugotovi, da Komisija od 1. avgusta 2014 nezakonito ni sprožila ocene zdravstvenih trditvev glede botaničnih snovi prek Evropske agencije za varnost hrane v skladu s členom 13(3) Uredbe (ES) št. 1924/2006 in, podredno, za nično razglasi odločbo, ki naj bi jo vseboval dopis Komisije z dne 29. junija 2014, da ne sproži ocene zdravstvenih trditvev o botaničnih snoveh prek EFSA v skladu s členom 13 pred 1. avgustom 2014;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska komisija je v skladu s členom 13(3) Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (v nadaljevanju: uredba o zdravstvenih trditvah) morala najpozneje do 31. januarja 2010 sprejeti seznam z dopustnimi trditvami za snovi, ki se uporabljajo v živilih. Med pripravami za sprejetje takega seznama je bila Evropska agencija za varnost hrane (EFSA) zaprosena, da oceni trditve, ki so jih predložile države članice. Septembra 2010 pa je Komisija sporočila, da bo prekinila in ponovno preučila postopek za oceno trditvev glede botaničnih snovi, po čemer je EFSA prenehala obravnavati te trditve. Komisija je prekinila zgolj postopek za oceno glede botaničnih snovi, ne pa postopka glede drugih, podobnih kemičnih snoveh.